

Nie żyje prof. Jan Szmidt

Zmarł prof. Jan Szmidt, były rektor Politechniki Warszawskiej (2012–2020). Wcześniej (2002–2005) był prodziekanem, a następnie dziekanem Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych (2008–2012). W 2016 roku został przewodniczącym, a cztery lata później honorowym przewodniczącym Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

Prof. Jan Schmidt był absolwentem Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych PW. Na tej samej uczelni uzyskał stopień doktora i doktora habilitowanego. W 2005 roku otrzymał tytuł profesora nauk technicznych. Jego badania naukowe koncentrowały się na mikroelektronice i technologii cienkich warstw, w tym warstw diamentopodobnych wytwarzanych metodami plazmowymi na potrzeby mikroelektroniki. Miał znaczący udział w tworzeniu polskiej szkoły naukowej w zakresie rozwoju technik plazmowych na

potrzeby wytwarzania cienkich warstw dielektrycznych i półprzewodnikowych.

Był związany z Instytutem Mikroelektroniki i Optoelektroniki PW. Z jego inicjatywy nanotechnologia została wprowadzona do programu kształcenia Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych PW. Przyczynił się do powstania Studenckiego Koła Naukowego Mikroelektroniki i Nanoelektroniki.

Prof. Jan Szmidt został uznany za prostudencki autorytet w plebiscycie Pro Juvenes Parlamentu Studentów RP. Otrzymał też tytuł doktora honoris causa Politechniki Kijowskiej. Był członkiem Rady Patronackiej „Forum Akademickiego”, a przez wiele lat po prostu przyjacielem redakcji. Zawsze odbierał telefon, gdy do niego dzwoniłiśmy.

Redakcja

Zmarł prof. Wojciech Przetakiewicz

Jeśli ludzie są sobie niepotrzebni na co dzień, to tym bardziej od święta.

(W. Przetakiewicz)

W grudniu 2025 roku zmarł prof. Wojciech Przetakiewicz – wybitny naukowiec, nauczyciel akademicki i organizator nauki, a przede wszystkim wspomniały kolega i mentor. Przez wiele lat był związany z Wojskową Akademią Techniczną, Akademią Morską w Szczecinie oraz Instytutem Transportu Samochodowego w Warszawie. Był wieloletnim autorem „Forum Akademickiego”, opublikował 6 artykułów poświęconych problematyce rzetelności akademickiej. Udzielił też FA wywiadu dotyczącego słabości postępowań awansowych.

Prof. dr hab. inż. Wojciech Przetakiewicz, pułkownik w stanie spoczynku, związał życie zawodowe i naukowe z wojskowością oraz inżynierią. Brał udział w kilkudziesięciu projektach badawczych, był autorem 9 książek, 168 prac naukowych oraz ponad 100 referatów konferencyjnych. Od 1971 roku pełnił funkcję rzeczoznawcy SIMP w zakresie metaloznawstwa i obróbki cieplnej.

Studia na WAT ukończył w 1973 roku, uzyskując tytuł magistra inżyniera. W 1980 roku obronił doktorat z inżynierii materiałowej, a w 1986 roku habilitował się na podstawie monografii o zjawisku zgniotu krytycznego w metalach. W 1993 roku otrzymał tytuł profesora nauk technicznych. Odbył staże naukowe we Francji i Kanadzie, które wzmocniły jego pozycję w środowisku międzynarodowym.

Karierę rozpoczął w Wojsku Polskim (1973–1976), a od 1976 roku pracował w WAT, przechodząc kolejne szczeble – od starszego asystenta, przez adiunkta i docenta, po profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego. Równolegle działał w AM w Szczecinie (od 1998 roku) i w ITS w Warszawie (2007–2015). Prowadził badania nad zagadnieniami o dużym znaczeniu praktycznym, w tym dla obronności państwa. Badał zmiany mikrostruktury metali i kompozytów pod wpływem obróbki plastycznej i cieplnej, zjawisko nadplastyczności, przemiany fazowe w stopach specjalnych, technologie obróbki powierzchniowej metali, właściwości tribologiczne kompozytów ceramicznych, spieków ciężkich oraz odporność materiałów wielofazowych na erozję kawitacyjną.

W latach 2000–2019 był członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów; należał do Rady Nauki przy MNiSW. Był prodziekanem, dziekanem i prorektorem WAT, a w Akademii Morskiej pełnił funkcję pełnomocnika rektora ds. nauki.

Pozostaje w pamięci jako człowiek skromny, spokojny, życzliwy i niezwykle pracowity. Wybitny uczony, oddany nauczyciel i prawdziwy mistrz, którego wiedza, postawa i dobroć na zawsze zapiszą się w historii polskiej nauki. Profesorze, Wojtku – dziękuję, że mogłem Cię poznać, uczyć się od Ciebie i być Twoim kolegą.

Leszek Chybowski